

Αδίδακτο κείμενο

Πλάτωνος Συμπόσιον 219d-e

Τὸ δὴ μετὰ τοῦτο τίνα οἶεσθέ με διάνοιαν ἔχειν, ἡγούμενον μὲν ἡτιμάσθαι,
ἀγάμενον δὲ τὴν φύσιν τε καὶ σωφροσύνην καὶ ἀνδρείαν, ἐν τετυχηκότα
ἀνθρώπων τοιοῦτο ἰσχυρῶς οὐκ ἀνώμην ποτ' ἐντυχεῖν εἰς φρόνησιν καὶ εἰς
καρτερίαν; Ὡστε οὐθ' ὅπως οὐδὲν ὀργιζοίμην εἰχον καὶ ἀποστερηθεῖν τῆς τούτου
συνουσίας, οὔτε ὀπιπροσαγαοίμην αὐτὸν ἠπόρουν. Εὐγὰρ ἤδη ὅτι γρήμασι γε
πολύ μᾶλλον ἄτρωτος ἦν πανταχῆ ἢ σιδήρῳ ὁ Αἴας, ὃν τε ὤμην αὐτὸν μόνω
ἀλώσεσθαι, διεπεφεύγεμε. Ἡπόρουν δὴ καταδεδουλωμένος τε ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου
ὡς οὐδεὶς ὑπ' οὐδενός ἄλλου περιῆα.

συνουσία: συντροφιά, παρέα